

nødvendigt, men jeg vil dog have Lov til at paastaa, at naar man benytter den nuværende Aktieselskabslovs §§ 54, 55 og 56 og paaser, at Myndighederne, Bestyrelser og den Slags Folk, gør deres Pligt, saa kan man aldrig blive stillet overfor noget saadant som dette her, og benytter man disse tre Paragraffer i Loven til Afstraffelse, maa det i Virkeligheden blive en meget alvorlig Afstraffelse, der sker. Man kan udmærket i Kraft af den nuværende Aktieselskabslov skride alvorligt ind til Skræk og Advarsel for eventuelle Efterfølgere. Saa kraftig er denne Lov affattet.

Nu har det vist sig nødvendigt at rejse Sagen paa ny, ikke blot for at give Justitsministeren og Handelsministeren Lejlighed til at forklare, hvorledes de i November 1922 kunde svare mig, som de gjorde, men ogsaa for at faa klaret det Forhold, om det virkelig kan være lovmedholdeligt, at den Likvidationskomité, der er nedsat, kan ende Spørgsmaalet om Bestyrelsens Ansvar med at aftale et Erstatningsbeløb paa 200 000 Kr., saaledes som det er sket, saaledes at Sagen dermed er ude af Verden. Det vilde jeg i Dag gerne specielt afæske den højtærede Handelsminister en Udtalelse om: om det er Ministeriets Hensigt at lade det bero ved det Forlig, der er indgaaet mellem Højesteretssagfører Bache og den siddende Bestyrelse om, at hele dens Ansvar er forbi og den har sonet sin Brøde i enhver Henseende ved at have rejst dette ganske intetsigende Beløb af 200 000 Kr., intetsigende i Sammenligning med de uhyrlige Millionsummer, som Tabet i det hele andrager. Jeg har altsaa nu, inden jeg skal udtale mig videre om denne sørgelige Sag, gjort opmærksom paa, hvorledes jeg rejste dette Spørgsmaal i sin Tid, da der muligvis endnu var noget at redde, men da mødte blank Afvisning fra Ministeriet; senere har Svindelen aabenbaret sig af sig selv, den har ikke kunnet holdes nede, og nu er der sket det, som vækker almindelig Harm i Offentligheden, at de, der har Ansvaret eller Hovedmedansvaret for, at det gik, som det gik, skal klare sig med at betale en saa ussel Sum som 200 000 Kr. Derom maa Tinget og Offentligheden udbede sig specielt den højtærede Handelsministers Mening.

Handelsministeren (Jørgen Christensen): Jeg vil gerne takke den ærede Ordfører og det høje Finansudvalg for den Behandling, mit Budget og de stillede Ændringsforslag har faaet.

Til den sidste ærede Taler, det ærede Medlem Hr. Andreasen, vil jeg fremsætte nogle Bemærkninger og besvare de stillede Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnte, at jeg i 1922 havde udtalt, at der ikke var sket noget bedragerisk i Selskabet. Jeg tror ikke, jeg har udtalt mig saaledes. Der blev spurgt, om det ikke var Bedrageri, naar man havde omregnet udenlandske Tilgodehavender og Gæld til Pari. Dette Spørgsmaal besvarede jeg med, at det kunde man ikke kalde bedragerisk Forhold, for det var noget, der skete i flere Selskaber. Det viste sig ogsaa, da det Regnskab, der blev aflagt, senere blev undersøgt af forsikringskyndige, at de afgav den Erklæring, at Regnskabet ikke vilde have vist et andet Resultat, selv om disse Tilgodehavender var optaget til Dagskursen. Et andet Forhold er, at Direktøren ikke havde fremstillet Regnskabet rigtigt, men naar man har med Bedragerer at gøre, vil man let komme ud for Situationer, som man ikke kan tage sig i Vare for; dette gælder i mange Forhold. Men det reelle var altsaa dette, om det kunde siges afgørende at være bedragerisk, at man afregnede udenlandsk Tilgodehavende og Gæld til pari Kurs. Det var det, der var til Besvarelse, og det blev senere oplyst, at saaledes som Regnskabet var, gav det ikke et gunstigere Billede af Selskabets Status, end det vilde have gjort, hvis man havde valgt en anden Fremgangsmaade. Dette maa jeg ogsaa fremdeles fastholde. Jeg tror, at det var Regnskabet for 1920 og ikke Regnskabet for 1921, vi drøftede den Gang.

Jeg skal gerne indrømme, at det ærede Medlem fremsatte sine Bemærkninger i en saglig Form. Det paaskønnede jeg den Gang og vil gøre det igen. Men naar det ærede Medlem siger, at baade Justitsministeren og jeg ikke vilde gøre noget ved Sagen den Gang, og at der muligvis kunde have været afbødet en hel Del af de Tab, der senere er lidt, kan jeg ikke give ham Ret deri. Justitsmini-